

memoriæ tenebat. Itaq; minimè miror, quod bello Punico secundo, cui procellæ iam grandævus interfuit, dicta eius consiliaque, tum in populo, tum inter primores patrum, pro oraculis habebantur. Verè enim mihi videor dicturus, qui multa transacti temporis meminerunt, nisi obtuso nimis crassoque sint ingenio, fore quodammodo futurorum vates.

L. LUCULLI ET HORTENSII.

Sed cum duplex memoria sit, vna Rerum, Verborum altera, primam qualem in Fabio modò retuli, talem in L. Lucullo amplissimo & Imperatore simul & Philosopho admirabiliter comperio viguisse: secundam habuisse videtur Hortensius, Vtriusque testis est Cic. coætaneus amborum.

L. SCIPIO.

EX omnibus autem gentibus ac seculis, nullum in hac re facile prætulerim L. Scipioni, si modò verum est quod tradunt, ipsum P. etiam R. nomina reddidisse. Mira & speciosa capacitas, vbi tam multa & tam varia nomina locum inuenissent, res quidem penè incredibilis, nisi eam multi, inter quos Plinius

nius